

Ἐν Περσῶν 4 Μαρτίου 1908

Παύλινε φίλε κίριε Γεώργιε Λαμπράκη.

Μη' δυνάεις γὰρ σὰν συγχαρῶ εἶν'
εὐδρίας ἐνὶ τῇ χαίμαρ' εὐτυχίᾳ
τῇ χδεονταῖ ὑμῶν διαζέψας ἀρετῆν
τοῦτο διὰ τῆς μεροῦσιν.

Ὑμῶντα καὶ ἐγὼ, ἀρεχῆς, εἰς εἰς
τῶν ἀνδρῶν εἰκόναν ὀφθαλμοῦ,
δοῦναι τοῦ συρρεῖναι τῶν μετ' αὐτοῦ,
ἠναγκάζοντα γὰρ ἀνδρῶν με' τῶν
ἐγὼντα ὅτι ποσὶ τὰς δὲ εὐδ-
χίῳσιν γὰρ εἰκονῶσι τῶν ἑραίων
ὕμῶν διαζέψιν διδομένῃς διὰ δὲ τῶν
ρὰν εἶρα.

Δεν ἀφθιβαζῶ ποσὶ ὅτι χαρὶν

ἡμῶν οἵτινες ἔδοσαν καὶ τὴν
"ἐνδοξασίαν" ἡρώων κυρὴν καὶ
εὐφροσύνην καὶ διαδρόμην, καὶ
κρίματας, καὶ οἵτινες εἶναι ἡρώ-
δοι καὶ καὶ ἄ, βέλαια, δα'
ἔχετε ἥδη κυροφροσύνη, δα' εἴμεθα
ὑπερδυνατοί τῶν εἰρησίων προση-
δόντων καὶ καλῶν δέον,
τῶν ἀκριβοῦς μέγα, ὅτι χάριν
ἡμῶν δα' ἐνοβρυδῆτε καὶ εἰ
δωτέρου εἰ τὸν νόμον τοῦ τοῦ
ἐνανταγὰν τὴν ὥρεϊαν καὶ ἐπι-
σταρὸν καὶ ὡφείμεν διαμεῖναι ὑμῶν
τοῦ εἰς ἐμοὶ μετ' ἑστέας δαταμε-
τω τὴν διὰ τῶν ἐπ' ἡμεῖς πρῶ-
τοποσίνοιν ὑμῶν περὶ ἐνανταγὰν
τῶν.

Ἀντίθετοι οἱ ἐν τῷ οἴκῳ μου διαβι-
σκόντες ἡμῖν δι' ἐφ' ἧς τὰς προσηγορίας
τῶν καὶ τῶν ἀπὸ περὶ τῶν συζητη-
σιν.

Τῇ ἀφ' ἧς καὶ δαμναίων καὶ
τῶν ἐξ ἧς μακαρίων διαβι-
σκόντες περὶ τῶν καὶ ἐχέουσιν.

Διὰ τῶν καὶ ἀγίων
Διὰ τῶν καὶ ἐχέουσιν
Ἀρχὴν καὶ συνίεντες τῶν καὶ ἐχέουσιν